1871. III. évfolyam. 122. szám. Csütörtök, junius 22.

Előfizetési árak:
Helyben es postan küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szam 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főplacz. Vecsey-haz földszint a szerkesztőségbe bermentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedesében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Támogassuk a fővárosi sajtót!

⊙) A fővárosi sajtó megkezdte a hadjáratot a főváros elnémetesedése ellenében.

Egyfelől fájdalom, hogy épen a főváros az, mely a métely által leginkább meg van rongálva, holott legmagyarabb tartoznék lenni; másfelől pedig örvendetes dolog, hogy a vidék — kivevén épen a Bécsfelé nyuló helyeket s azon községeket, melyekbe eddig is német nyelvet tanulni küldte gyermekeit a magyar ember — aránylag sincs ugy megtámadva e betegség által, mint a fővárosok.

Azonban tagadhatlan, hogy az elnémetesedésnek látható nyomaira akadunk már vidéken is.

Pedig, ha óhajtanók is azt, hogy a főváros legyen az ország szive, — e tekintetben épen nem szeretnők, hogy a fővárostól nyerjen táplálékot a tiszta magyar vidékek lakossága.

Az alkalom nem hiányoznék.

Mert, ha a magyar vidékekről felránd ul az ember a fővárosba, melyet annyi kellemmel és oly sok kincscsel áldott meg a természet, — elszomorodik lelkében, midőn léptennyomon német közönség közé találja magát ékelve, az érintkezés legközelebbi viszonyaiban is.

Volt alkalmam legközelebb a pesti indóháznál a váróteremben egy szomoru órát tölteni, melyet mint magyar ember megváltottam volna sokért.

A zsufolt teremben a hangos társalgás kizárólag német nyelven folyt.

Egyik üzletember a másik után német nyelven mondta el köszöntését, német nyelven b sz lte el családi és üzleti dolgait; német nyelven intézett kérdést a hordárhoz, a vasuti vezetnökhez, sat.

Mintha nem is Magyarországon lettünk volna!

Azt hihette volna az ember, hogy azok a németül társalgók mind idegenek, hogy nem értenek és nem tudnak beszélni magyarul.

Pedig dehogy, a legnagyobb rész mind az alföldről való üzletember volt; s megszólitás folytán kitünt, hogy még tisztán is beszélnek magyarul.

És mégis folyvást németül ment a társalgás!

E megszokás, ezen a nemzetiség iránti közönyösség még nagyobbá teszi fájérzetünket.

Azért beszéltek e folyvást németül, mert ezt megszokták Pesten létök alatt a vendégl kben, kávéházakban, a boltokban sat. — vagy pedig azért, mivel könnyebben tudják kifejezni magokat idegen nyelven?

Mindegy!

Egyformán szégyen, hogy hazájokban is mellőzik a hazai nyelvet!

Még a vasuton is üldözött a német nyelv.

És pedig nem épen csak a vasuti tisztek részéről; ezek legalább feleltek magyarul is, ha igy kérdeztettek; s a vezetnök becsületére legyen mondva, legalább magyarul kiáltá ki először az állomások neveit és a megállás perczeit.

Hanem épen a szomszéd coupéban élénk ferblijáték folyt ékes német beszédben kifejezett hahoták között.

Csak a káromkodás kitörései hangzottak kivételesen magyar nyelven!

Ezek is üzletemberek voltak mind egy szálig, és jól tudtak magyarul; hanem jobban esett nekik németül lármázni, s zavarni a szomszéd magyar emberek fülét és lelkét!

Szomoru jelenségek ezek; a fővárosból a tiszta magyar vidékek tüzhelyéig terjedt már el a veszélyes kór.

És tagadhatlan, hogy a főváros rosz példája igen sok utánzót csinál a vidéken is.

Ha a főváros szelleme és jelleme tisztán magyar volna, szégyellené a vidékről felmenő ember nem követni a jó példát; s nem folytatná vidéken az idegen nyelven megkezdett társalgást; sőt javulásnak indulna a fővárosban léte alatt; mig most ellenkezőleg kedvet kap, sőt néha kénytelen németül társalogni Magyarország fővárosában!

Igaz, hogy a vidékiek hibája, gyöngesége, ha nem tudnak ellenállani a csábitásnak; ha nem képesek ellensulyozni az idegen nyelven hozzájok intézett megszólitásokat és magtámadásokat!

De az is igaz, hogy ha a fővárosokban magyar nemzeti szellem uralkodnék: roppant hatással volna az az egész országra; s mig most a nemzeti mivelődést gátolja: inkább és pedig sokszorosan annak emelésére lenne befolyással.

A métely főfészke tehát a fővárosban levén, igen helyes és szükséges volt, hogy a sajtó e betegséget legelőször a fővárosi életből igyekszik kiirtani!

Nekünk vidékieknek kötelességünk, a fővárosi sajtónak segélyére lenni, és támogatni nemes feladatában.

Támogatjuk pedig azáltal, ha itthon megrójuk az elnémetesedésnek tett szolgálatokat, legyenek azok öntudatosak, vagy csupán közönyösség kifolyásai.

Támogatjuk azzal, ha vidéken védegyletekké alakulunk a fővárosi rosz irány ellen; ha összeegyezünk, hogy a fővárosban — a legszoritóbb körülmények kivételével — nem szólitunk meg senkit németül, nem felelünk német kérdésekre németül; nem vásárolunk német nyelvü üzérektől semmit, mig csak magyar nyelvet beszélőtől módunkban lesz megvenni a szükségeseket; ha áruink eladása, vállalataink körüli teendőink teljesitése, mulatásunk, utazásunk közben édes anyai nyelven társalgunk, s igyekszünk kiforgatni vélt jogaiból az erős gyökereket vert német nyelvet!

Mindenek előtt — azt hiszszük — az üzletembereket kell megtörnünk; mert ugy látjuk, hogy egyfelől az ő köreikben, az ő vállalataikban van leginkább meghonosodva a német nyelv, másfelől pedig az anyagi téren reájok intézett csapás rájok nézve legérzékenyebb. . . .

Világért sem inditunk irtóháborut, a tudomány, a müvészetek ellen, midőn a német nyelv terjedése ellen harczot kezdünk; csak tajunk, hazánk, szellemünk jogait védjük a bitorlás ellen!

Ha összeegyezünk, mikép szivvel lélekkel igyekszünk megóvni a vidékeket az elnémetesedés veszélyei ellen, hogy a fővárosban lábra kapott nagy baj elháritásán magunkviseletével minden becsületes eszközzel közreműködni törekszünk, s részint tettleg, részint semleges magunktartásával buzgólkodunk ellensulyozni a veszélyes következéseket; hogy az elnémetesedés nyilatkozatait, kivált a közélet és a nyilvánosság terén megrózni s korlátok közé szoritni elnem mulasztandjuk; ha azt akarjuk, hogy Buda-Pest Magyarország fővárosa, és e szép haza, mit őseink vérrel szereztek s megannyi szenvedés árán tartottak meg, Magyarország legyen:

Támogassuk a fővárosi sajtót, nemes elhatározással és nagylelküleg meginditott törekvésében, az elnémetesedés elleni harczában!

Egyesülve, vállvetve eljuthatunk, eljutunk a czélhoz, ami nem egyéb, mint Magyarország üdve, boldogsága!

— **Gorove hir.** Az az „egyedüli kormányképes" többség mégis csak szegény lehet ministernek való emberekben. Mióta rázza már magáról Gorove a kormány gyeplüjét, mégis nem tud szabadulni. Andrássy futkos hol Bécsbe, hol Pestre, s nem tud kapni egy embert, ki a jó Gorove üresedésbe jövő helyét betöltené. Es az oka — mint egy kormány párti lap hiréből kitünik, — hogy Gorove lemondását nem akarják elfogadni. A király pedig már ma elutazik, s ha még e pillanatig sem tudtak fogni egy ministert, (Már megvan! l. d. u. postánkat.) Gorovénak akarata ellenére sem lehet elhagyni bársonyszékét.

— **Besze Jánosnak** felviszi a miniszterium a dolgát, a pesti királyi táblánál tanácselnöki állomásra fog kineveztetni.— Paczolay Jánost pedig Hevesbe küldik főispánnak.

— **A birósági székhelyek** valahára megállapittatnak. Lesz 102 törv. szék, s 360 jbiróság. A kormány e czélra bizottságot nevezett ki. A végleges megállapodásoknál főszempontok lesznek az államkincstár minél csekélyebb terhelése, s a községek ajánlata. Tehát a czélszerüség a beosztásnál egészen figyelmen kivül hagyatott. A kormány takarékoskodik ott, hol nem kellene, mégis mindig tátong utána a — deficzit.

— **Kinevezések.** Báró Podmaniczky Frigyes országgyülési (ellenzéki) képviselő a fővárosi közmunkák tanácsához taggá; — dr. Princzig Károly génuai főkonzullá nevez tettek ki.

— **A hivatalos lap** tegnapi száma közli védszabványoknak a határőrvidéken való végrehajtására vonatkozó szabványait, a honvédség és népfelkelés, végre a határőrvidéki csapatok szervezése tárgyában.

— **Szerződési pótlék.** Még 1869. febr. 2-án megkötteteti Olasz- és Magyarország közt a büntettesek kölcsönös kiszolgáltatására vonatkozó szerződés, azonban most egy pótlék fog ehez járulni, mely szerint a katonai egyének is ki fognak adatni. E nemzetközi szerződési pótlék tehát a jövő országgyülési idény alatt fog tárgyalás alá kerülni.

— **Uj törvény.** Uj beszállásolási törvény készül, persze Bécsben, az átalányok felemeltetnek, annyira, hogy a községenként épitendő laktanyák költségeinek kamatait megközelitsék. E törvény által különben oda czéloznak a népboldogitók, hogy a községek laktanyákat épitsenek a katonák számára. Na hisz ez iránt buzdulni is fog a polgárság, kivált ha idegeneket hoznak a nyakunkra.

— **A csehek kiegyezése** a lengyelekkel csakugyan be fog következni, az ügy már közel áll a befejezéshez.

— **A konzulságok részére** a közös külügyér megbizása folytán Barb oszt. tanácsos szólgálati utasitásokat s rendszabályokat készitett, melyek már meg is jelentek s az illetők számára megküldetnek, mihelyt a törvényhozási testület át fogja tárgyalni.

A törvényhatóságok szervezése.

*** Azon pezsgő működés, mely a „régi" megyék termeiben e hó 15-én talán „utóljára" véghez ment, mindinkább érdekes képet nyujt a kiváló fontosságu ügyről, az átalakulás nagy tényéről.

Eddigi idevonatkozó közleményeinkből is észrevehették már olvasóink, hogy a virilis törvényt magok a jobboldaliak is elitélik, s e meggyőződésöknek most az ellenpártok küzdelmeiben sem mulasztják el kifejezést adni.

De folytassuk hiven a megyei mozgalmak leirását.

Az Eszterházyak, Széchenyi és Nagy Pál megyéje Sopron is megtartá gyülését a törvényhatóságok rendezése ügyében. Az elhunyt nagyoknak még szellemei is kihaltak már e vidékről, különben nem történhetett volna, hogy Ostffy István bizottmányi tag beszéde, melyben inditványozá, hogy — mivel a virilis szavazatok létesitése ellenkezik 1848-iki népképviseleti törvényes elvvel, — irjon fel a megye bizottmánya ezen törvény megváltoztatása iránt, egy deákpárti tudósító szerint — „elfuit" a zajban. A terv kidolgozására 48 tagu bizottsági tag választatott, mely még az nap megtartá alakuló gyülését, s 26-án már tanácskozásra gyül össze.

Nyitramegye gyülésén is életjelt adott magáról a baloldal, Simonyi J. által kijelentvén roszalását a belügyérnek a gyülés határnapja iránti intézkedése felett. A szervezés kérdése ugy döntetett el, hogy a főispán bizatott meg a „választmányi" tagok kijelölésével.

Pozsonymegyében a baloldal azt nyilvánitá, hogy a gyülés nem jogszerü, minthogy azt nem a főispán hivta össze. Ennek a többség ellentmondott. A megye ujjá szervezése végett kiküldendő bizottságba tagokul az alispán 73 egyént ajánl, kik aztán el is választattak.

Temesmegye is megválasztá azon küldöttséget, mely az uj megyei intézmény első alapkövének letevésére van hivatva. 109 tag neveztetett ki e végből, kik a törvény által előirt intézkedések megtételére utasittattak; a munkálatok aug. hó végére elkészitendők, s mihelyt ez készen lesz, a főispán minden bizottmányi tagnak meg fogja küldeni tájékozás végett.

Külföld.

— **Az angol lapok** a német császár trónbeszédével foglalkoznak és majd nem kivétel nélkül nagy elösmeréssel nyilatkoznak arról. Foleg a „Times", „Daily News" és „Daily Telegraph" sőt még a „Saturday Review" is. Ez utóbbi ezt irja többek közt: A császár egy oly nemzet nevében beszél, mely a háborut gyülöli, habár kész a háborura és fel van szerelve és a melynek nincs szüksége, hogy a nagyravágyás és támadás glóriájában és merényleteiben keressen menedéket a belső meghasonlás elől."

— **Az elfogott olasz érsek,** Gallo iratai közt találták Nápolyi Ferencz levelét. Ebben panaszkodik a király, hogy München és vidékének hideg, nedves klimája neki nem jó, küld neki misére 100 frankot, sajnálatát fejezvén ki, hogy többet nem küldhet, kér egy szüz Mária képet és köszönetet mond az érseknek mindazért, mit a Bourbon családért tett. Ez bizony még nem mutat összeesküvésre, hanem csak arra, hogy az exkirály jó katholikus és — szegény.

= **Francziaország.** A francziaországi politikai események felől igen kevés ujabb hirt veszünk, mi különösebben érdekes volna. Most ott minden figyelem a választási mozgalmak felé irányul, melyek kimenetele felől még magok az illető választókerületek sincsenek bizonyossá-ban. Párisban azt hiszik, hogy igen sokan fognak tartózkodni a szavazástól.

Az ultramontán-párt Francziaországban kezdi észre venni, hogy igen nagy baklövést tett az 5 püspök petitiójával. A Monde azon rosz benyomást, mit az tett, azáltal igyekszik gyengiteni, hogy azt állitja, miszerint nem fegyveres, hanem csupán diplomatiai beavatkozást kértek az illetők.

S nemzetgyülés elébe törvényjavaslat alakjában nyujtatott be azon inditvány, hogy a 26-ik vadász-zászlóalj parancsnokának de Sigoyernek özvegye és gyermekei nemzeti jutalmazásképen nyugdijban részesittessenek. E szerencsétlen tiszt máj. 25 és 26-ika közötti éjjel a párisi felkelők által elfogatott, a városházára vitetett, petroleummal meglocsoltatott, s elevenen megégettetett. Igy áll az azon törvényjavaslat indokaiban.

A párisi lapok nem a legkedvezőbben irnak a berlini győzelmi ünnepélyről. Hogy a franczia'k a berlini győzelmi ünnepélyben nem nagy gyönyörüséget találnak, igen természetes, de az még is igen különös, hogy azt, mit 1859 és 1866-ban magok is megtették, most a poroszoknak rosz neven veszik.

= **Münchenben** a pápa jubilaeumának napján a clericalisok roppant erőfeszitést tettek. Az érsek és egy Moufang nevü kanonok rettenetes menydörgő beszédeket tartottak azon ó-catholicusok ellen, kik nem akarják elismerni a csalhatatlansági dogmát.

= **A görög király** azon nyilatkozatával, hogy mindent elkövetend keleten a rend és békefentartására, az „Indep." egy tudósitása igen éles ellentétben áll. Eszerint a porta nem fogadja el görög követül az oda kinevezett Trikupist, mert az egykor a krétai felkelést mint külügyminiszter nagyban elősegitette.

UJDONSAGOK.

* **A debr. ref. egyházmegyei** közgyülés folyó hó 27-én tartatik meg Derecskén. Főtárgy lesz: az egyházmegyei kormány megalkotása feletti tanácskozás. Az esperestségre már kétszer történt szavazás; de kivánt süker nem mutatkozott. Most a közgyülés el fogja rendelni az uj szavazást, addig pedig alkalmasint helyettes esperestet választ a közgyülés, mivel Révész Bálint superintendens eddig is nagy feláldozással vihette a superintendensi állással együtt járó sok teendő mellett az esperesti tisztséget. A fentirott napon bontatnak fel a segédgondnoki állomásra beadott szavazatok is. Azt hiszszük, hogy e tekintetben Móricz Pál, ki a legközelebbi szavazás alkalmával is legtöbb szavazatot kapott, s kire a debreczeni egyház is ujból rászavazott, — segédgondnokul meg fog választatni.

* **Révész Imre** „Magyar prot. egyházi és iskolai Figyelmező"-jének májusi és juniusi (V. VI.) füzete megjelent s beküldetett szerkesztőségünkhöz; az első czikket maga a derék szerkesztő irja „A magyar prot. hitfelekezetek egyházi és iskolai szükségeinek országos költséggel való fedeztetéséről, különös tekintettel a kath. autonomiai mozgalmakra." A tárcza szinte igen érdekes közleményeket hoz Garáditól, Imre Sándortól (Hellopaeus kátéjának debreczeni példányáról.) Rimler Károlytól sat. Az egyházi krónika kiterjed Német s Olaszországra és Ausztriára. Iskolaügyi czikkeket hoz Németalföldről, Angliáról s Eszakamerikáról. Irodalmi szemléjében gondosan öleli fel az ujabb termékeket. E jelesen szerkesztett s alapos közleményekben gazdag folyóiratot nem mulaszthatjuk el ismét ajánlani a közönség figyelmébe és pártfogásába.

* **Az adóvégrehajtás** megkezdésének elhatároztatását tudatta a városi hatósággal a pénzügyi igazgatóság. A törvényes megintések azonban maig sem történhettek meg, sőt az adókönyvek sem rég osztattak szét; továbbá a mezei munkával együtt járó kiadások és a nyári idény meddősége, midőn a gazda nem tud mit eladni — mind oly okok, melyek az adó kényszerbehajtása ellen szólanak. A városi tanács átirt a pénzügyigazgatósághoz, az adó végrehajtásnak a fent irott okokból elhalasztása iránt.

* **Bankjegy-hamisitás.** Tegnapi lapunkban futólagosan érintettük azt, hogy városunkban tegnapelőtt, bankjegy-hamisitás gyanuja alapján több egyén befogatott. A befogatás napján e tárgyról a rendőrség felhivása folytán nem irtunk, nehogy ez ügy nyilvánosságra hozásával veszélyeztetve legyen a nyomozás sikere. Most azonban, miután az elfogott egyénnek vallomásai nyomán kiderült a tény, részletesen irhatunk róla. Február hóban N.-Váradon egy pinczér elfogatott, miután hamis tizforintost akart kiadni. Megmotoztatván, nála 46 db hamis tiz forintos találtatott. E körülmény adott okot rendőrségünknek a nyomozás megindítására, s körülbelül ezelőtt hat héttel már biztos nyomon volt derék főkapitányunk. — A bankjegy-gyártást Ackermann Ferencz bajorországi születésü körajzoló eszközölte Kolozsvárott, s a hamis bankjegyek csak is a leggyakorlottabb bankjegyismerő által ismerhetők fel olyanokul. Ackermann azonban társat keresett magának, ki a bankjegyeket forgalomba hozza. Erre Kesztenbaum Móricz debreczeni lakos vállalkozott; s miután Ackermann azon követ, melylyel a 10 frtosokat Kolozsvárott nyomta, megsemmisitette, itt Debreczenben akarta a további gyártásra szükséges köveket a Kesztenbaum Móricz által bérelt tanyán elkészitteni. Tervben volt 1, 10 és 50 fiós bankjegyek gyártása, s a hamisitók egy gömörmegyei papirgyárral kötöttek szerződést. E szerződés eredetije is a főkapitány kezében van. — A befogatásnak csak a gyártás megkezdése után kellett volna megtörténni, azonban sürgős okok miatt ez nem lehetett azt tovább halasztani. Elfogattak a rajzoló, aztán Kesztenbaum M. neje és egyik fia. Eleinte mindent tagadtak, tegnap azonban Ackermann töredelmes vallomást tett, s ma Kesztenbaum is beismerte bünrészességét. E bankjegyhamisitás kideritése főkapitányunknak valóban nagy dicséretére szolgál, ime zajtalanul minden királyi biztosság nélkül felfedezi e bünényt, kézrekeritette az illetőket, kik most, az előleges rendőri bizonyitó vizsgálat befejeztetvén, további

TÁRCZA.

Az amerikai hölgy.

— Svéd beszély. —

Irta: **Zeissberg Frigyes.**

(Folytatás.)

XIX.

Az éj fekete fátyolát boritá a tengerre. Még mindig hullott alá a sürü hideg eső.

A hajón ünnepélyes csönd uralgott; csak az őrnek egyhangu lépteit lehete hallani, melyek neszét szintén elnyomá olykor a tenger habjainak locscsanása s a kormánykerék zöreje.

Seward kapitány hátával a hajópárkányhoz támaszkodva, Eduarddal beszélgetett.

— Vihar jelentkezik, — szólt a kapitány, a tengerre tekintve.

— Ugyancsak éles szél kezd támadni, a „Nancy" mint a nyil repül a szürke hullámok felett.

— Hja, a „Nancy" kitünő hajó.

— Vitorlát látok, — kiáltott le az őr az árboczkasból.

Seward és Eduard a sötétbe meresztek szemüket. Egy hajónak körvonalait vették észre, mely mindenütt a Nancy" nyomában volt.

— Miféle viharmadár lehet ez, mely ma tengerre mert bocsátkozni?

— Valami csekély jármü lehet, amennyire ki lehet venni.

E közben a kapitány távcsövén kémlelődött.

— Fogadni mernék, hogy ez a „Falcon."

— A „Falcon"!

— Igen, Angliának legszebb yachtja.

— Sempthon Rikhard tulajdona!

— Hát ismeri ön őt?

— Egy barátom ismerteté velem meg.

— Derék fiatal ember, testestől lelkestől tengerész. Most pedig menjen báró ur a szobájába s nyugodjék le, mert, meglehet reggel összes erőfeszitésre lesz szükségünk.

— Követem tanácsát kapitány ur. Jó éjt! Ha szegény nőmet lármázni hallaná kapitány ur, ezen legkevésbbé se ütődjék meg; néha megtörténik, hogy éjenkint nyugtalankodik.

— Jó éjt báró ur!

A kapitány kiadta rendeleteit az őrködő kormányosnak a támadó viha: növekedése esetére s bement szobájába, hogy nehány órára kinyugodhassa magát.

Eduard pillanatra még a fedélzeten maradt. Meggyőződvén, hogy őt senki sem látja és hallja, öklével fenyegetőzött a többé már nem látható „Falcon" után.

— Most mentsd őt meg, ha tudod! — szólt mormogva.

Csöndesen besuhant szobájába.

A fátyolozott hölgyek Ingegerddel való hasonlatossága az idegen öreg férfit különösen nyugtalanitá. Nem gyanu, csupán ösztönszerü sejtelem sugalta neki, hogy őrködjék e hölgy felett. Eduardot egész nap szemmel tartá, de mitsem vett rajta észre, mi benne gyanut kelthetett volna.

A szobaőrtől, ki Ingegerdet kiszolgálá, annyit megtudott, hogy a nő fiatal és szép, angolul épugy beszél mint a benszülött és hogy eleinte értelmesen beszélt, de később észre lehete tébolyultságát venni, amennyiben egy angol család után tudakozódott, melynek a hajón kellene lenni, leányaival együtt.

Ez még inkább növelte az öregnek nyugtalanságát s föltette magában, hogy még inkább őrködni fog. Midőn Eduard a kapitánynyal beszélgetett, az öreg a fedélzet hátsó részén időzött s jól látta onnan Eduard fenyegetőző kézmozdulatát s meghallotta e mormogást is: „Most mentsd őt meg, ha tudod!"

Meg volt győződve, hogy itt valami gonoszság van tervben. Beburkolózott kaucsuk-köpenyébe s a kormányoshoz ment, mintegy unalomüzésből. —

Eduard leveté a szobában, átnedvesedett ruháit s aztán ovatosan surrant ki az Ingegerd szobája felé. Darab ideig hallgatózott. Semmi nesz nem volt hallható. Remegő kézzel nyult a kilincs után; kissé még habozott az ajtót fölnyitni. Tartott attól is, hogy ez belölről van bereteszelve. — Végre neki bátorodott, óvatosan nyomta meg a kilincset, az ajtó fölnyilt és ő belépett.

Ingegerd aludt.

Fehér éji öltönybe volt burkolózva. Egyik keze, melyben még egy könyvet tartott az ágy mellett levő tábori székre hanyatlott, mig a másik, szép homlokán nyugodott. Az álom nyilván erőt vett rajta, midőn ettől olvasás által akart menekülni. Arcza élénk fájdalmat fejezett ki; halvány ajkai megmegmozdultak néha, mintha saját magával beszélgetett volna; a székre egy kisded kereszt volt letéve. Eduard beléptével a hölgynek széken nyugodott keze megmozdult; a könyv leesett, de Ingegerd nem ébredt föl.

Sokáig ácsorgott Eduard ott, szemét e gyönyörü látványon legeltetve; bátorsága ez ártatlan leányka látására fogyni kezdett s ingadozott. Ha ébren lett volna a hölgy, akkor ő nem habozott volna; az alvó leányt fölzavarni nem merészelte. Lelkének jobb szelleme küzdött vele, midőn ő gonosz szellemének sugalmából az ágyfelé közeledett; elérzékenyülten borult térdre az alvó előtt. Még soha ily boldogitó érzelem nem áradt el szivén, mint most; egész multját egyszerre elfeledte. Ő, aki kevéssel előbb megsemmisitésére, romlására törekedett, most áldozatot vivő férjnek álmodta magát, ki e hölgyet boldogitani akarta. A tiszta szerelem volt ez, mely mint napsugár ragyogott át bensejének sötét árnyán.

— Óh, balga, hiszen ő gyülöl és megvet téged! — susogá fülébe rosz nemtője, és hirtelen eloszlottak derül, mosolygó alnai.

— Ugy van, ő gyülöl és megvet engem, — ismétlé Eduard, egy lépéssel közelitve a hölgy ágyához. Szeme gyülölségtől és szenvedélytől lángolt, midőn ez angyalszép teremtés fölé hajolt s forró leheletével érinté arczát. Ingegerd nyugtalanul fordita el fejét ajkai mozogtak, nehéz sohaj szállt föl kebléből. Ugy látszott, mintha gyötrő álom kinozta volna.

— Még álmában is utálatot gerjesztek benne. De minden vonakodása és megvetése daczára is enyimnek kell lennie!

(Folytatása következik.)

eljárás végett a bünfenyitő törvényszéknek adatnak át. A hat hét óta folytatott nyomozásban Simonffy Imrén kivül egyetlen egy rendőri megbizott vett részt, s az ügybe több egyén nem is volt beavatva.

* **A könyv,- könyomda** és kártyagyári részvénytársulat alakitó közgyülése folyó hó 25-kén azaz vasárnap délelőtt 10 órakor tartatik a Rózsatéren lévő Barcsay-féle háznál a kereskedelmi társulat gyülés termében melyben résztvenni minden aláiró és ügybarát meghivatik.

* **Germasatio**. „Dr. L. M. Bauer und prof. M- Dushegyi“ urak a fővárosból egy „angol és franczia nyelvlapok-féle „magyar“ heti lappal árasztották el a vidéket, küldvén mellette ékes „német“ előfizetési felhivást — a magyar ifjuság számára. A lapban pedig aztán olvashatók ilyen, „magyar“ példák: „van nálam a tüz? van nálam a toll? van önnél az ember papirosa?“ sat. Ezek az urak akarnak aztán a magyar nemzet mivelésére hatni. Elégnek tartjuk neveiket egyszerüen felemliteni, hogy minden jó érzésü hazafi elforduljon tölök. Különben is az e lapokban előadatni szándékolt nyelvek minden rendszeresség nélkül állittatnak egybe, s egy angol szónak kétféle kimondást is jelez, sat, És hogy e lapok csak önhaszonlesés szüleményei, mutatja az is, hogy „minden segédeszköz nélkül alaposan“ igér tanitni. Nem szorult a magyar ily germanisatorokra.

* **Az elmebetegekre** vonatkozólag a m.k. igazságügyministerium értesiti a hatóságot, hogy az országos tábolydába szállitott egyének véglege sen csak azon esetben vétetnek fel ez intézetbe, ha az intézetben kellőleg megfigyeltetvén, valósággal elmebetegeknek nyilvánittatnak. Az erről felveendő lelet közokiratnak tekintendő s ennek az illető hatósághoz megküldetése után a biróság az elmebeteg számára azonnal gondnokot köteles rendelni, ha ez elébb meg nem történt volna; egyszersmind egyéb szükséges intézkedések is megteendők a biróság által, a gondnokolt elmebeteg érdekében.

* **Helyreigazitás**. A tegnapi „Debreczen“ hirlap ujdonsági rovatában közlött értesitvényemet egy a kéziratba becsuszott hiba folytán következőleg igazitom helyre: A pénteki dal és zene-egyleti házihangversenyre jegyek előre is válthatók 50 kron Kóbor Böldizsár urnál a gőzmalom kislisztraktárában, és Antalffy Lajos ur kereskedésében, a hangverseny napján pedig este 6 órától kezdve a zenedében a hegedü terem bejáratánál. Szükségesnek látom a nagy érdemü közönséget arról is értesiteni, hogy ruhatárnokról is gondoskodva lesz. Debreczen, 1871. jun. 22. Komjáthy László m. k. pénztárnok.

* **A kapitányi hivatal** dijszedő osztálya most az 1871 iki évi közmunka váltságot és a szerb tövis irtási költséget hajtja be. Már igen kevés hátralék van künn.

* **A rendőrségnél** ez év 1-től e hó 20-ig ki adatott: Tartózkodási jegy 80., ut- és menetlevél 65., cselédkönyv 405. munkakönyv 55.

* **A keleti marhavész** a vöröstoronyi vesztegintézet igazgatójának jelentése szerint a vörös toronynál vesztegő egy marhafalkában kiütött. A földmiv. miniszterium értesiti a városi hatóságot, hogy az erdélyi vesztegintézeteknél a szoros határzárlat elrendeltetett.

* **A nehai Sósné** zsibárusnőnél maradt ruhanemüek a városi törvényszék egyik tanácsosa által ma osztattak ki az illető tulajdonosoknak a kapitányi hivatalnál. Több mint ötven követelő jelentkezett, s a felismerés és bizonyitgatás érdekes tarka képet nyujtott.

* **60—70 darab sertésből álló** külön csürhet tart a Batthyány utczán egy polgár. E visszaélésre ezennel felhivjuk a kapitányi hivatal figyelmét.

* **Hamis 1 frtos** foglaltatott le tegnap a vasutnál H..... pesti kereskedőtől, ki azzal a pénztárnál fizetni akart. A nyomozás ez ügyben is megindittatott.

* **Mai számunkhoz** mellékelve veszik t. olvasóink a „Magyarország és a nagy világ“ szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap előfizetési felhivását; e lap igen elevenen s tartalomdusan van szerkesztve, képei csinosak és korszerüek. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

A magyar delegatió.

*** Bécs jun. 19. Ma mind a négy bizottság ülésezett, a pénzügyi és külügyi bizottságok el is végezték teendőjüket, a tengerészeti és hadügyi bizottságok is nem sokára megoldják feladatukat. A pénzügyi bizottság elvégezte az 1868-ki zárszámadás és az 1872-ki költségvetés fölötti tárgyalást Prileszky előadó jelentése helybe hagyatott, a külügyi bizottság hasonlókép helybehagyta Szögyényi jelentését. A tengerészeti bizottság befejezte a költségvetést, csak két naszád költsége (145,000 frtban) Pöckh felvilágositásáig függőben hagyatott. A pólai fogházra kért 40,000 ft. a bécsi tengerészeti palotára előirányzott első részlet (100,000 frt.) törültetett. A hadügyi bizottság a budget ordinariumát öt órai ülésben befejezte, valamint a határőrvidéki budgetet is, a természetbeni ellátás, a legénység élelme felszerelése s ruházására vonatkozó czimek kivételével. Az ordinarium 4. czimének 314,490 frt. szavaztatott meg, az 5-nél 1,060.112 frt. a 6-nál 531,309 frt. a 7-nél 35,310 frt, a 8-nál 133,064 frt. a 9-nél 2.729. 911 frt. a 10-nél 113.868 frt. stb. A határőrvidék budgetjénél az 1. czim 1 mil. 295.591 frtnyi szükséglete másfél százalék levonásával szavaztatott meg: a, 2 3, 4. czimek függőben hagyattak, mig a többiek változatlanul elfogadtattak. Az extraordinarium előleges megvitatása alkalmával Kerkápoly a pénzügyi helyzet iránt interpelláltatván, kijelentette, hogy az 1870 év eredménye felülmulta az előirányzott bevételt, ugyanez volt az eset a f. év öt első havában, ha ez igy marad, ugy lehet remélni, miszerint az extraordinarium fedezve lesz. A bizottság ezt tudomásul vette. E hét folyamában, szerdán vagy csütörtökön a delegátió összes ülést fog tartani: ezután valószinüleg, szünidő következik.

*** Bécs, jun. 20. A tengerészi bizottság letárgyalta a függőben hagyott tételeket, miután Pöckh altábornagy megadá a szükséges felvilágositásokat. Az előirányzott érczpénz veszteség 60,000 frttal szavaztatott meg, az interkalaris kamatok 1.700.000 frttal, e „Custozza“ és Albrecht kasamatahajókra előirányzott összegek 468,200, illetőleg 1.236,000 egyenkint 100,000 frt. levonásával szavaztattak meg. A magyar tanárok fizetése a fiumei tengerészeti akademián 600 frra emeltetett. A bizottság a budgetet altételenkint szándékozik megszavazni minden virement megengedés nélkül. A tengerészeti miniszterium ezt szerfölötti megszoritásnak tartja s megfogja fontolni a kérdést s a pénteki legközelebbi ülésben fog nyilatkozni. A külügyi albizottság jelentése már sajtó alá adatott, általános politikai bevezetése nincs, a többi részében pedig szárazon adja elő a határozatokat, igy kevés érdekkel bir annak szövegezése.

Fővárosi értesitő.

** Az „Athenaeum“ irodalmi és nyomdai részvénytársaság e hó 20-án tartá közgyülését; elnökölt Cséri Lajos, ki jelentést tett a mult évről; a nyomda 165,000 frt áru papir felhasználása mellett 28,000 nyomást végzett; a betüöntőde nyereményt nutat, legnagyobb tevékenység a hirlapok körl fejtetett ki, ez csak az államnak 56,200 frt jövedelmezett a bélyegdijakból; tisztanyererény 77,885 forint 23 krajczár.

** A m. t. akademia közelebbi ülésén a természettudományi osztály fejezé be a lefolyt ülészakot. Ez alkalommal B. Eötvös Lorand tartotta székfoglalóját „a regési elméletből következő további hatás tővényéről“ értekezvén. Utána Jurányi Lajos l. t. folytatja az ápr, hóban megkezdett nagyobb tanulmányát az oegonium termékenyitett petesejtjeiről. — Szabó József r. t. egy általa megállapitott uj módról értekezik, melyszerint a földpátokat a kristályos közetekben meghatározhatni. — Thau Károly rövid jelentést tesz az egyetemi uj vegytani épület berendezéséről. Végül Szily Kálmán mntatja de dr. Murmann Ágost prágai csillagász hazánkfia 3 értekezését: a) Európa bolygó elemei; b) Freia bolygó s c) az 1861-ben jelentkezett nagy üstökös pályahatározásáról. Szily megemliti, hogy Murmann csak 3 éve működik Prágában; azelőtt a bécsi csillagdánál volt assistens. Az ülés berekesztése után Toldy az egyetem rectora Stocking-r nevében meghivja az akademia tagjait az egyetemnek jun. 26-án tartandó nagy ünnepélyére.

** Felségsértési per. Folyó hó 19-kén vette a pesti királyi itélőtábla tanácskozás alá Politzer S. az „általános munkásegylet“ tagjának felségsértési perét. A közvádlói tisztet a királyi ügyek igazgatója vitte. A vádiratban az állittatik, hogy Politzer az általános munkásegylet febr. 19-én tartott gyülésében oly kifejezésekkel élt, melyek nemcsak a király személye ellen, hanem átalában a királyság intézménye ellen is voltak intézve. A vádlottat zárt kocsiban három rendőrbiztos kiséretében szállitották a tárgyalásra és a biztosoknak szigoruan meg volt hagyva, hogy a vádlottnak az uton még a kocsissal sem szabad beszélnie. A vádlott személyazonosságának megállapitása után saját kivánatára dr. Friedmann Bernát nevezetetett ki védőjeül. A királyi tábla elhatározta a vádlottnak perbefogatását. A per előadója Bellaágh István kir. táblai biró.

** Egy kétfelé vágott szerkesztő. Pestről irják a bécsi „Tagespresse“-nek e hó 19-éről, hogy a „Stix“ (a pesti német zugélczlapok egyike) közelebb Liner A, kisasszonyról, Thalia egyik hősnőjéről azt mondta, hogy Flesch urral, egy fiatal emberrel s a pénzaristokratiával szoros viszonyban él. Flesch e sértésre rögtön kihitta a „Stix“ szerkesztőjét Singert, ki kardot választott. A párbaj a városligetben folyt le, még pedig oly szerencsétlen eredménynyel, hogy Singer egy kardcsapás után két darabban hullott a földre. Az egyik darab maga a szerkesztő, a másik pedig az egyik — füle, melyet szerencsésen lenyisszantottak a törről. Lám, megmondták Singer Bandi...

** A ministerelnök fia mint párbajhős. A bécsi fenyitő-törvényszéknél egy mulatságos epizódokban gazdag tárgyalás folyt le bizonyos Hermann Ignácz, ókanizsai születésü kereskedőségéd ellen, ki foglalatosságul azt választotta, hogy fiatal és nem fiatal leányokkal közkertekben ismeretséget kötött, s magát ügyvédjelöltnek adván ki, házasság igérete mellett addig vitte a szerelmeskedést, mig különféle ürügyek alatt — könyvre, vizsgára, irodakoltségre stb, — a szegény nők, vagy családjuk egész kis vagyonát ki nem csalta. A tárgyalásnál az egyik áldozat egy jószivü nevelőné, elmondta az ismerkedés történetét, melyből megtudjuk, hogy a jómadár hazugságaiban sokkal többet adott az eredetiségre, mint a valószinüségre. Azt mondá ugyanis hogy magyar joghallgató létére azért nem tanul Pesten, mert párbaja volt a magyar ministerelnök fiával. Andrássy gróf bámulni fog, ha megtudja, hogy két kis fia közül (a nagyobbik is alig lehet több 12 évesnél) az egyiknek már is „becsületbeli ügye“ volt. Hermann urat különben három évi fogságra itélték.

A nagyváradi szinkörből.

** A jutalomjátékok odaát folyton tartanak s a váradiak nemcsak tapsban s más kitüntetésben részesitik az est hőseit, hanem — anyagilag is bebizonyitják méltányalásaikat. Igy a mult hetekben Rónai és Vizvári jutalomjátéka ment végbe és pedig különösen az utóbbié kitünő sikerrel minden tekintetben. No de csak rendjével; menjünk sorba a közelmult repertoire rendjén. jun. 12-én „Az utolsó zsidó“ adatott. Léha férczelmény, melybe csak Vizvári birt némi élénkséget önteni. 13-ikán Rónai III. Richárd“-ot választá jutalomjátékára. A „B—r“ örvendve jelezi,hogy alig van szinpad melyen ily rövid idő alatt annyi schakespearei mü kerülne szinre mint a váradi fabódéban s e jelenségben örvendetes,hogy mindig nagy közönség jelen meg, mi a n.-váradiak müérzékét szépen jellemzi Rónai ez alkalommal is kitüntetette magát. Érdekes ez esetnél az, hogy Rónai értelmes és ifju szép leánya ma lépett fel először az egyik ifju herczeg szerepében s a közönség igen melegen fogadta. — 14-én adatott: „Garibaldi“ „Egy gomb“ végül „Fipsz.“ — 15-ikén Vizvári jutalmára „Párisi élet“ került szinre Blaháné asszony felléptével. Ez alkalommal a szinkör sohasem látott nagy közönséggel telt meg; a minek kettős indoka volt — talán felesleges is azokat érinteni, midőn t. i. Blaháné rőI és Vizváriról van szó. Freneticus tapsok, virágesők kihivások, ezek ama vonások, melyek ez est lefolyását jellemzik. Hanem azért Blaháné mellett Tannernének is jutott rész, a kitüntetésekből. igen, Tannernének, ki most Váradon operette és operában — a „B—r“ szerint — mindent pótolni hivatva van. Blaháné a n.-váradi szinkörben csak egyszer lépett fel a jutalmazott iránti szivességből s aztán másnap visszautazott Pestre, hol ép oly kedvenczévé vált már a közönségnek mint Debreczenben vagy Nagyváradon a minő vala.

Belföldi hirek.

*** Chibiorz a hires vak számoló nagyon megnyerte a marosvásárhelyiek tetszését. Az öreg ur ajánlatot tett itt, hogy bámulatos emlékező tehetségének titkát 300 ftért, melyből eltengődhetnék, megmondja; e pénzt már gyüjtik is számára a székely fővárosban.

*** A b.-ujfalui táncz vigalom f. hó 17-én kedélyesen de kevés számu vendég jelenlétében ment végbe; daczára ennek a bevétel 145 frt. volt. Nők voltak elegen a vidékről; a jelenvoltak az ottani fogadós rosz konyhájáról s élhetetlenségéről panaszkodnak, ellenben dicsérettel emlékeznek meg a rendezőségről. A vigalom reggeli 4 óráig tartott.

*** Orvénd, (Körözsvölgy) jun. 15. Mult hó 31-ikén e vidékre nézve igen érdekes gyülés tartatott a csaknem szomszédos Élesden —a rakonczátlan Körösfolyó szabályozása ügyében. Ugy látom, hogy a lapok erről nem emlékeztek, azért czélszerünek vélem e tárgyat a „Debreczen“-nel tudatni. A vidékünkön átrohanó sebes Körös igen régen sok kárt okoz már a vidéknek, nagyon is szükséges volt tehát, hogy valahára tegyünk valamit garázdálkodásainak meggátlására. Ez volt czélja az Élesden tartott gyülésnek. Megalakult a társulat; a Körös szabályozására alapszabályok készitése is elhatároztatott. Az igazgató bizottság elnökéül Haller Sándor, alelnökéül pedig a minden szépért, nemesért lelkesülő Juricskay Móricz vidékünkön a legnagyobb becsülésben álló, derék hazafi választatott el. Most már reményünk van, hogy e fontos ügy nem marad pium desiderium.

*** Széphalom. Kazinczink sirját kertész igen jól gondozza, azonban a régi vaslatlan zsuppal és zsindelylyel vegyesen fedett és soha be nem végzett kastély eltünt negyed s a nagy nyelvreformator dolgozó szobája helyén egy kis kápolnaszerü emlékszoba, 4 ablak s ajtó nélkül. A ház körül a burjánzás dusan tenyésznek. Ér-Semlyénben is ilyen fa ma kegyelettel őrizte meg a „hálás“ utókor Kazinczy emlékét.

*** Titkos temetkezés. A „Szegedi Hiradó“ a megütközés hangján, és méltán következő esetet közli! „Balog Mihály szegénylakos, nős, rom. kath., 58 éves, typhusban várban altemettetett f. hó 9-én.“ Igy van ez jegyezve a belv. plébánia halotti könyvében. Hogy meghalt és eltemettetett — ez magában véve nem lehetne ok feltünésre; de meghalt és eltemettetett anélkül, hogy L. M. vizsgálóbiró, kinek kezelése alatt volt, erről a megtörténtről nejét és családját értesitette volna. A szerencsétlennek neje csak tegnapelőtt tehát az eltemettetés után 8 nappal, véletlenül értesült róla, s akkor sem tudhatott volna bizonyosat, ha nincs a beteg plébánia, a hol megtudhatta a kinos valót. Nevezett lap ez esetet következő sorokkal kiséri: Nem fejtegetjük itt most e titkolódzó eljárás embertelen voltát, sem annak jogi oldalát, a belőle származható káros következményeket, nem kisérjük meg rajzolni az özvegy nő hallatlan fájdalmát és családja kétségbesését; hiszen megigértük, hogy szárazon adjuk elő az esetet, hanem igenis constatáljuk, hogy annak hire futótüzként terjedt el a városban s ép oly általános felháborodást szült minden felé, mint közmegütközést szült 4 hónap előtt a szerencsétlen ember elfogatása. Ez eset első következménye volt tegnap d. e. egy rendkivüli tanácsülés, melyen az elhunyt nejének folyamodása vétetett tárgyalás alá, az eredménye az lett, hogy még délután átiratott megkerestetett a kir. biztos ur B. M. sirbolygatónak kutatására, hogy a holttest hivatalos uton fölvétethessék s családja által tisztességesen eltakarittassék.

Délutáni posta.

— Bécs, jun. 21. Gorove közl. miniszter lemondása ő felségeáltal elfogadtatott. Gorove érdemei elismeréseül valamely rendnagykeresztjét fogja kapni kitüntetésül. Kormedési miniszterré Tisza Lajos neveztetett ki.

— Bécs, jun. 21. A magyar delegátió hadügyi albizottsága a rendes költségvetést vitatta a rendkivüli a 13. czimig elintézte. tételeit levonásokkal. Az élelmezési választmány javaslata folytán a hadügyér utasittatott az élelmezési enquette egybehivására.

— Magyar-Óvár, jun. 21. Majer Pál, miniszteri tanácsos egyhangulag képviselővé választatott.

— A „Pester Lloyd“ egy tárca szerint Rónay kinevezése a koronaőrökös tanéneleim tanáraul bizonyos. Rónay Jácint is tenkint két órát fog adni a magas tanitványnak.

Olvasóinkhoz!
Táviratink lapunk bezártáig nem érkeztek meg. Szerk.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY

HIRDETÉSEK.

Értesités.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására juttatni, miszerint Nagyváradutczán a Guzmann Róbert-féle.

„Akáczkerthez“ czimzett vendéglőt

e hó elején átvettem, az ujonnan berendeztem;

Konyhám a legizletesebb magyar étkeket jutányos áron szolgáltatja, s ezenkivül bármikor jégbe hütött válogatott italok állnak a közönség rendelkezésére.

Pontos felszolgálásról, s átalában a t. vendégek kényelméről a legfigyelmesebben gondoskodva van.

Debreczen, 1871. jun. 20.

Vajda Károly
vendéglős.

245 1—6

Elveszett

egy papagály, — ki megfogja s alólirt tulajdonosnak átadja, — köszönet mellett megjutalmaztatik.

Nagy-Csapó utcza 315-ik szám
Dr. Kempf.

Hirdetés.

A Mgos Sz. Jobbapátsági uradalom részéről 200 db. hizóra alkalmas, egy s két éves ártány és herélt koczasertés eladó. Értekezhetni végette Sz. Jobbon a tiszttartóságnál. 242 3—3

Haszonbérbe kiadó

vagy örökösen is eladó, a kösélyszegen 16 nyilas tanya föld, a rajta levő épületekkel együtt. Értekezhetni róla a tulajdonossal Márton Lajossal Debreczenben N.-péterfia utcza 971. sz. a. 265 3—3

A DEBRECZENI CZUKORGYÁR
részvénytársulat rendes közgyülése.

A debreczeni czukorgyár részvénytársulat t. cz. részvényesei a **f. évi jul. 10-én Hetfőn d. e. 9 órakor Debreczenben a t.** ügyvédegylet helyiségén (Csapó-utcza 7-ik sz.) tartandó rendes közgyülésre tisztelettel meghivatnak.

Tanácskozásra kitüzött tárgyak.

1-ör A választmány az igazgatóság ugy a számvizsgálók jelentései az 187$^0/_1$ évi üzlet eredményéről s a számadások megvizsgálásáról, — a fölmentvény kiadása.
2-or A választmány inditványa a tiszta nyeremény kiosztása tárgyában.
3-or Részvényesek által a társulat érdekében netán teendő inditványok.
4-er Számvizsgálók választása az 187$^1/_2$ évre.

Azon t. cz. részvényesek kik a közgyülésen részt venni kivánnak, felhivatnak hogy ideiglenes elösmervényeiket az alapszabályok 22 § értelmében Debreczenben az ipar és kereskedelmi banknál, vagy a gyári pénztárnál, Brünben pedig a cs. k. szabadalmozott morvaországi ipar és kereskedelmi banknál f. évi julius 2-ig tegyék le. az erről nyerendő letéti elismervény a közgyülésen megjelenésük alkalmával igazolásukra fogván szolgálni.

Részvényesek által a társulat — érdekében netán teendő inditványok az alapszabályok 17 § értelmében a közgyülést megelőzőleg az igazgató választmányhoz benyujtandók

Debreczen junius 14-én 1871. 248 1—3

Az igazgató választmány.

Hirdetmény.

A debreczeni czukorgyár részvénytársulat t. cz. részvényesei tisztelettel felkéretnek miszerént a részvénytőke 20$_0/^0$ ját azaz minden részvény után 40 frtot o. é.

1871 julius 11-től 25-ig

vagy a debreczeni kereskedelmi s iparbanknál vagy a gyári-pénztárnál, vagy pedig a cs. kir. szabadalmazott morvaországi kereskedelmi és iparbanknál befizetni sziveskedjenek, megjegyeztetvén miszerint a **f. évi julius 10-ére** összehivott rendes közgyülés által az 187$^1/_0$ évre meghatározandó osztalék, az illető szelvény átadása mellett készpénzül betudatni fog.

A teljesitett befizetést az illető bank vagy a gyáripénztár az ideiglenes elismervényeken igazolandja.

Az alapszabály 15 §-sa értelmében a kitüzött határ időn tul helyesitett befizetésnél 6$^0/_0$ késedelmi kamat is számittatik.

Debreczen, junius 14. 1871. 249 1—3

Az igazgató választmány.

Orvosi jelentés.

Fáy Markus az összes orvostan tudora jelenti a T. cz. közönségnek itteni letelepedését s gyógyitó a mütészi és szülészeti köreseteken kivül minden nemü (elévült) bel és külbetegségeket valamint bórbetegségeket mint különlegességekkel (specialitas) is foglalkozik torok-gége légcsőbajokkal, fülgyó-gyászat és szemészet is. Lakik Nagy-Várad utczán 2082 számu **Tikos** féle házban. 244 8—25

Eladó vendéglői üzlet, s kiadó lakok.

Egy jó menetelnek illetőleg látogattságnak örvendő üzlet minden órai szabadkézből, igen jutányos feltételek mellett eladó.

Ajánlatokat elfogad bezárólag julius 20-áig alólirott.

Ugyanott több lakás is minden órai kiadó.

ifj. **Kainrath A.**
vendéglős.

245 2—3

Hirdetés.

Midőn a nagy érdemü közönség figyelmét

a nagy-erdőre

mint már természeti fekvése által is a legkellemesebb és üditőbb élveket nyujtó

mulató-helyre

felhivom, egyszersmind van szerencsém köztudomásra juttatni, miszerint a t. cz. közönségnek rendelkezésére a Caderás-féle czukrászat melletti, főpiaczon levő, fő trafik előtt, hol jegyek személyenként **10** krajczárért válthatók, két társas kocsi álland, melyek a **város** és **nagy-erdő** közti közlekedést naponként reggeltől késő estig eszközlendik, **különösen**

vasárnap, kedd, csütörtök és szombat napokon,

melyeken **gőzfürdő** van. 8—9—10 órakor indul az omnibus; a visszajövetelt a 3-dik csengetés jelenti.

Gőzfürdő vasárnap kivételével fél 12 órán tul a **nők** részére van nyitva.

Másnemü **fa-** és **porczellánkád-fürdő** bármikor készen áll a vendégek kényelmére.—

Azon biztositással, hogy kitünő italokról valamint pontos és jutányos kiszolgáltatásról, ugyszintén a vendéglős részéről izletes ételekről gondoskodva van, a nagyérdemü közönség kegyébe ajánlja magát

144 10—10

a bérlő.

Debreczen. 1871. Nyomatott Telegdi L. betüivel. (Széchenyi-utcza 1814. sz. a.)

Mai lapunkhoz van mellékelve a „Magyarország és nagyvilág“ hetilap előfizetési felhivása.